ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1947

Vyhlásené: 05.11.1947 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

175.

Vládní nařízení

ze dne 21. října 1947

o náhradách za osobní úkony a věcná plnění.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 88, odst. 2, § 151, odst. 2, § 155, odst. 1, 2 a 4 a §§ 159, 160 a 197 zákona ze dne 13. května 1936, č. 131 Sb., o obraně státu (dále jen „zákon“):

Část I.

Úřední stanovení sazeb náhrad za užívání movitých věcných prostředků a úřední stanovení cen těchto prostředků.

§ 1.

(1) Úředně stanoviti sazby náhrad za užívání jednotlivých druhů movitých věcných prostředků podle § 151, odst. 2 zákona jsou oprávněny zemské a okresní národní výbory, na Slovensku pověřenectvo vnitra a okresní národní výbory. Tyto sazby může úředně stanoviti, připouští-li to povaha věci, též jednotně pro celé státní území nebo jeho část, přesahující obvod jednoho zemského národního výboru (pověřenectvo vnitra), ministerstvo národní obrany v dohodě se zúčastněnými ministerstvy a nejvyšším úřadem cenovým.

(2) Nedošlo-li k úpravě sazeb podle odstavce 1 a jsou-li pro náhradu za užívání věcných prostředků úředně stanoveny sazby buď vládními nařízeními nebo předpisy vydanými podle § 100 zákona, nebo pokud jde o dopravní prostředky požadované podle § 89 zákona, předpisy vydanými k úpravě sazeb (náhrad) za použití dopravních prostředků za branné pohotovosti státu, k provedení zákona ze dne 13. května 1924, č. 117 Sb., o požadování dopravních prostředků pro účely vojenské, ve znění zákona ze dne 4. února 1936, č. 25 Sb., nebo předpisy vydanými nejvyšším úřadem cenovým, platí tyto sazby zároveň pro stanovení náhrad za užívání podle § 151 zákona.

§ 2.

Pro úřední stanovení cen movitých věcných prostředků převzatých do vlastnictví (§ 152, odst. 2 zákona) platí obdobně ustanovení § 1.

Část II.

Ustanovení o komisích, jednajících o náhradách podle zákona o obraně státu.

§ 3.

(1) Okresní komise (§ 155, odst. 2 zákona) rozhoduje o námitkách podaných podle § 149, odst. 3 nebo podle § 154, odst. 3 zákona, nepřevyšuje-li celková požadovaná mzda nebo náhrada částku 10.000 Kčs.

(2) Převyšuje-li celková požadovaná částka mzdy nebo náhrady částku 10.000 Kčs, nepřesahuje-li však částku 30.000 Kčs, rozhoduje o námitkách zemská komise, na Slovensku komise zřízená u pověřenectva vnitra (§ 155, odst. 3 zákona). Při částkách převyšujících 30.000 Kčs rozhoduje ministerská komise (§ 155, odst. 4 zákona).

(3) Pro posouzení příslušnosti podle předchozích odstavců je rozhodná celková výše požadované mzdy nebo náhrady.

§ 4.

Ustanovení § 3, odst. 1 a 2 platí obdobně pro příslušnost komisí, rozhodují-li přímo o nároku na náhradu (§ 156 zákona) nebo o nároku na náhradu škody podle §§ 161 a 162 zákona.

§ 5.

(1) Odborné zájemnické vrstvy, které chtějí vyslati své zástupce s hlasem poradním (§ 155, odst. 2 až 4 zákona) k jednání komisí uvedených v §§ 3 a 4 v první stolici, oznámí to bez zvláštního vyzvání národnímu výboru, pověřenectvu vnitra nebo ministerstvu, u něhož je komise zřízena, uvedou, pro které případy se domáhají účasti při jednání komise a označí zároveň osobu, která je bude zastupovati, jakož i jednoho nebo několik jejich náhradníků.

(2) Zástupci (náhradníky) odborných zájemnických vrstev mohou být jen českoslovenští státní občané, starší 30 let, kteří nejsou vyloučeni z práva voliti do obcí a mají bydliště v obvodu příslušné komise. Národní výbor, pověřenectvo vnitra nebo ministerstvo, u něhož je komise zřízena, může odmítnouti osobu, o níž seznal, že neposkytuje dostatečné záruky, že by mohla nebo že bude náležitě plnit svůj úkol. Proti odmítnutí není opravného prostředku.

(3) Má-li národní výbor, pověřenectvo vnitra nebo ministerstvo, u něhož je komise zřízena za to, že jde o jednání komise, jímž není dotčen zájem, který má zastupovati odborná zájemnická vrstva, která žádá účast, může vysloviti, že oznámení učiněné podle odstavce 1 nebere pro tyto případy na vědomost. Proti takovému výroku okresního národního výboru lze se do 15 dnů odvolati k zemskému národnímu výboru (na Slovensku k pověřenectvu vnitra), jehož rozhodnutí je konečné. Proti výroku zemského národního výboru (pověřenectva vnitra), učiněnému v první stolici, lze se odvolati do 15 dnů k ministerstvu národní obrany.

§ 6.

(1) Komise, za jejichž součinnosti se věcné prostředky vracejí (§ 88 zákona a § 24 vládního nařízení ze dne 23. září 1938, č. 185 Sb., o osobních úkonech a jiné osobní účasti při obraně státu a o věcných plněních za branné pohotovosti státu), rozhodují o nárocích na náhradu škody způsobené na věcných prostředcích, uplatňovaných při vrácení věcného prostředku u této komise (§ 159, odst. 1 zákona), jen nepřevyšuje-li celková požadovaná náhrada částku 10.000 Kčs.

(2) Převyšuje-li celková požadovaná náhrada částku 10.000 Kčs, rozhodují o takových nárocích komise uvedené v § 155 zákona a v §§ 3 a 4 tohoto nařízení.

Část III.
Ustanovení o náhradách poskytnutých za poškození nemovitostí.

§ 7.

Podmínky stran skutečného použití náhrady za poškození nemovitostí k obnovení této nemovitosti stanoví, mění a ruší (odvolává) na návrh komise rozhodující o náhradě škody, ministerstvo národní obrany v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

§ 8.

Byly-li stanoveny podmínky podle § 7, nevyplatí se náhrada za poškození nemovitostí, přiznaná držiteli nemovitostí, ihned celá, nýbrž výplata se provede v přiměřených splátkách podle postupu prací prováděných k obnovení poškozené nemovitosti.

§ 9.

(1) Okresní národní výbory bdí nad tím, aby se plnily podmínky stanovené v § 7, a jsou za tím účelem oprávněny udělovati potřebné příkazy držitelům nemovitostí, o něž jde.

(2) Držitelé nemovitostí, jimž byly uloženy podmínky podle § 7, jsou povinni předložiti okresnímu národnímu výboru doklady o tom, že bylo započato s pracemi o obnovení poškozené nemovitosti, po případě, že se v nich řádně pokračuje. Okresní národní výbor přezkoumá tyto doklady a přesvědčí se, po případě za přibrání znalce, o postupu prací na místě samém. Podle výsledku tohoto šetření podá pak zemskému národnímu výboru (pověřenectvu vnitra), po případě ministerstvu národní obrany návrh stran poukazu splátek na příslušející náhradu.

§ 10.

(1) Nebyla-li výplata náhrady za poškození nemovitosti vázána podmínkami stran použití k obnovení nemovitosti, nebo byly-li původně stanovené podmínky později zrušeny, vyplatí se držiteli nemovitostí celá náhrada, po případě celý její zbytek.

(2) Váznou-li však na poškozené nemovitosti práva třetích osob, zapsaná ve veřejných knihách a mající peněžní hodnotu, vyplatí se náhrada držiteli jen tehdy, předloží-li průkaz o tom, že osoby, jimž tato práva příslušejí, souhlasí s tím, aby mu náhrada byla vyplacena přímo; jinak se náhrada složí k soudu, který ji pak rozvrhne v nesporném řízení podle zásad exekučního řádu (§ 147, odst. 5 zákona).

Část IV.
Závěrečná ustanovení.

§ 11.

Zrušuje se použivatelnost vládního nařízení ze dne 28. října 1938, č. 262 Sb., o náhradách za osobní úkony a věcná plnění.

§ 12.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr národní obrany v dohodě se zúčastněnými ministry.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Ursíny v. r.

Široký v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Drtina v. r.

Kopecký v. r.

Ďuriš v. r.

Zmrhal v. r.

Dr. Pietor v. r.

Ing. Kopecký v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Procházka v. r.

Majer v. r.

Dr. Franek v. r.

Dr. Clementis v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.